

Edo Murtić

LAMUTOV LIKOVNI SALON
KOSTANJEVICA NA KRKI
SLIKARSKA RAZSTAVA
E D A M U R T I Č A

EDO MURTIČ je slikar barve.

On seveda ni odkril barve, pač pa je posegel v njena bogastva globlje, kakor drugi. Predvsem: v kvantitativnem smislu. V njegovem ateljeju čaka pred nedotaknjeno belino pripravljenega platna barva v sto in sto loncih. Duh po olju, pigmentu in firnežu plava v tem prostoru, kakor kadilo nad kakim cerkvenim oltarjem; zdaj je vse pripravljeno za ekstatično dejanje...

Murtičeva barva ni barva s palete. Kajti njegovo slikarstvo se ne začneja z razmazovanjem, ampak z mešanjem barve; ne na tanki ploščici obešeni ob palec leve roke, ampak že na zravnani podlagi slike. Ako sedaj temu razkošnemu bogastvu snovi dodamo še gibanje, dobimo z enostavnim seštevanjem skupni imenovalc Murtičevega slikarstva: energijo!

Vsak detalj Murtičeve slike se giblje in živi, vibrira. Deluje z zanosom in veseljem.

Je to radost slike — to vprašanje se je često pojavilo ob Murtičevem slikarstvu — moralna dimenzija mojstrovega ustvarjanja? Ali ni ta hedonizem v sporu s stvarnostjo?

Edo Murtič je slikar življenjske volje, tvorec pejzaža, polnega optimizma. Le-ta daje jasne odgovore na vprašanja, ki mu jih postavlja likovna stvarnost. Toda obetanje te nove stvarnosti Murtiča ni oddaljilo od problema »objektivne stvarnosti«: sledove iskrenega dialoga z njo nahajamo včasih v dramatskih kontrastih barv.

Sonornost Murtičevega slikarstva so na žalost včasih presenečeni sodobniki smatrali kot lagodnost in neodgovornost umetnika pred življenjem. Z detajli iz slikarjeve biografije — ki jih je sam Murtič že predal pozabljenju! — bi se lahko dokazalo, da je bil avtor, kadar so to prilike zahtevale, delotvorno angažiran ustvarjalec, njegova umetnost pa globoko interogativna. V tem trenutku ta umetnost ni brez filozofskih prijemov, ki sedaj stoddstotno pripadajo dimenzijam abstraktnega slikarstva.

Slikarstvo je v Murtičevih čustvih in mislih danes stopilo na ono mesto, kjer je nekoč bila »stvarnost«. Je pa često bližje življenju, kakor smo mi njegovi slikarji. Murtič, kakor vsi pesniki, se je lotil v umetnosti vsega, kar se mu je zazdelo, toda svojemu slikarstvu je namenil odgovorno vlogo, da povsod odkriva nastajanje oblik. In ravno ta tvorna moč Murtičeve umetnosti je najzgovornejši in za slikarja v tem trenutku najvažnejši odgovor rušilnim silam zgodovinske resnice.

Vladimir Malekovič

EDO MURTIĆ se je rodil leta 1921 v Veliki Pisanici. Akademijo likovnih umetnosti je končal v Zagrebu. Danes spada med najbolj znane jugoslovanske ustvarjalce, ki so si s svojim delom ustvarili odlično mesto tudi v mednarodnem likovnem svetu. Zdaj živi in dela v Zagrebu, Mlinarska 41.

Samostojne razstave: 1946. Praga, 1948. Zagreb, Beograd, 1951/1952. New York, Pittsburgh, Los Angeles, 1953. Beograd, Zagreb, 1955. Bruxelles, 1957. Dunaj, 1959. Milano, Zagreb, 1960. Beograd, 1961. Rim, Wiesbaden, 1962. Zagreb, 1963. Zagreb, Pariz, Milano, 1964. Beograd, Klagenfurt, Skopje, 1965. New York, Zürich, Düsseldorf, Beograd, Zagreb, 1966. Köln, Split, Neapelj, 1968. Genève, 1969. Trst, 1970. Vukovar, Osijek, Zagreb.

Nagrade: 1948. Prva nagrada za slikarstvo vlade NRH. 1959. nagrada mesta Zagreba za grafiko. 1960. nagrada salona Rijeka. 1961. nagrada Morgan's Paint Rimini; nagrada na IV. mednarodni razstavi grafike Ljubljana; nagrada na I. trienalu likovnih umetnosti Beograd. 1963. nagrada za slikarstvo »Città di Faenza«; Grand Prix Lissone.

VLJUDNO VAS VABIMO NA OTVORITEV IN OGLED RAZSTAVE
NA KATERI SE BO PREDSTAVIL
AKADEMSKI SLIKAR

EDO MURTIĆ

RAZSTAVA BO ODPRTA V PETEK, DNE 12. JUNIJA 1970
ZVEČER OB 19,30. V LAMUTOVEM LIKOVNEM SALONU
V KOSTANJEVICI

UVODNO BESEDO O UMETNIKU BO GOVORIL
UMETNOSTNI KRITIK
VLADO MALEKOVIC

RAZSTAVO BO ODPRL POKROVITELJ
DR. JOZE KRIŽNIC
DIREKTOR ZDRAVILIŠČA DOBRNA

VLJUDNO VABLJENI!